

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XXI.

Říjen 2024

Číslo 3 (77)

Slovo starostky obce

Milí občané,
začátek léta nás zaskočil bleskovou povodní, která přišla nečekaně a zatopila domy v celé ulici u koupaliště, pár dalších domů v blízkosti potoka, několik sklepů, zahrad, celý sportovní areál Na Koupališti a sběrný dvůr. Spolu s JSDH Sazovice, jednotkami SDH z okolních obcí, s krizovým štábem a za přispění ochotných občanů, kteří přišli na pomoc při úklidu po této spoušti, jsme situaci zvládli a vše uklidili. Obci byly zapůjčeny vysoušeče z Magistrátu města Zlína a ty jsme rozdali do obydlí, která potřebovala vysušit. Začátkem září se zdálo, že to nejhorší máme za sebou a že občané již mají své domy opět obyvatelné.

Po této povodni vznikla na obecním majetku škoda přibližně 300 000,- Kč.

Od čtvrtku 12. září přicházela upozornění ohledně dalších možných povodní, které měly přijít během víkendu. I přes výstrahy v médiích jsme byli stále optimističtí a doufali, že to ustojíme bez komplikací.

To, co se odehrálo 15. září, jsme ale nečekali a nezažili nikdo.

I přes velkou přípravu, kdy jsme objednali hromady písku a pytlovalo se nespočet hodin, následně se rozvázely pytle na strategická místa, kam by se mohla voda dostat, zapěňovaly se dveře domů, které by mohly být opět ohroženy, nás nad ránem 15. 9. 2024 obrovský příval vody překvapil.

Krizový štáb, spolu s JSDH Sazovice sledoval situaci již od sobotní noci. V kontaktu jsme byli s mysločovicými hasiči, kteří nám předávali informace ohledně hladiny poldru v Mysločovicích a retenční nádrže v Lechoticích. Naše jednotka jezdila stav také sledovat. Ten byl velmi dlouhou dobu udržitelný. Od první výstrahy III. stupně povodňové aktivity v sobotu 14. 9. ve 14:20 až do 4:00 hodiny ranní v neděli 15. 9. oba poldry tok regulovaly. Bohužel následkem velmi silných srážek v ranních hodinách se začaly poldry rychleji plnit a došlo k přelivu přes bezpečnostní přepady. Do Mysločovic se hrnula voda ještě z Míšovického potoka, k nám z Machovky

a kombinací všech těchto aspektů se Svodnice začala postupně vylévat a zaplavovat naši obec. Zasaženo bylo přes 70 nemovitostí, což je téměř 1/3 naší obce. Škody na majetcích jsou obrovské.

Jen na obecním majetku vznikla škoda přes 7 000 000,- Kč. Dětské hřiště u koupaliště bude potřebovat novou dopadovou plochu, v hale budou nutné nové dveře, prahy, radiátory, nová podlaha a oprava vnitřních stěn, které musely být odřezány do výšky 1 metru, aby se zde vyměnila nasáklá vata. Musíme vyčistit umělý zelený povrch, neboť pod ním po druhých povodních zůstalo bláto. Bude nutné opět dát dohromady tenisové kurty. V šatnám i na toaletách koupaliště se bude muset seškrabat malba, někde i omítka a znovu po vysušení zapravit a vymalovat. Veškeré dveře se musí vyměnit a také zárubně na toaletách v zázemí koupaliště. Velkou investicí bude nová lávka u koupaliště. Zde již řešíme projekt. Bude náročné vše dát opět do pořádku. Stejně jako vaše domy, zahrady či sklepy.

Ještě bych se ráda vrátila k tomu dobrému a potěšitelnému, kdy jsme mohli vidět, že v těžkých chvílích si v obci nejsme lhostejní, ale naopak, že si dovedeme navzájem pomáhat.

Velká podpora přišla z Charity a z Červeného kříže, kteří poskytli jak potraviny z potravinové banky, tak i čisticí prostředky, a také psychickou podporu po prvotním šoku, kdy voda opadla a všichni viděli, co s sebou vzala a jakou spoušť po sobě zanechala.

Velmi štědře nás materiálně podpořilo Terno Zlín, kdy po domluvě jeho pracovníci dovezli vše, co bylo potřeba. Prací prášky, desinfekční prostředky, balené vody, potraviny. Také firma Mogador nám poskytla své výrobky. Patří jí velké poděkování za podporu.

Děkuji všem, kteří nám pomohli v té nejkritičtější chvíli odklízet následky povodně. Na prvním místě patří velký dík naší jednotce SDH Sazovice, dále jednotkám sborů z okolních vesnic a krizovému štábu, který fungoval na plné obrátky.

Václav Hrabě: Podzimní

*Obloha – šedobílá labuť
za teplem k moři odlétá
a v parku zametají slova,
která tu zbyla od léta.*

*Třesavka reklam v očích zebe.
Letní šlágry už vychladly.
Po řece pluje ztuhlé nebe,
pod most podzim zapadlý.*

*Maličké rudé slunce
se loudá po břehu
jak mince, kterou zítra
už vezmou z oběhu.
Hřeju ho chvíli v dlaních
a dýchám na něj zblízka...
Není to žádná póza!
Ne. Jenom se mi stýská.*

Vám, občanům ze Sazovic i z okolí a skautům vyjadřuji obdiv, jak jste pomáhali jeden druhému. Velký dík patří paní Staňce Štomové, která vařila pro všechny kolem, a velké poděkování také všem lidem, kteří sami přinesli navařené jídlo, buchty, koláče.

Srdečně děkuji všem, kteří pomohli s úklidem areálu na koupališti. Je vidět, že tu fungujeme a že jsme TEAM.

Jsem také velmi vděčná Charitě Zlín, která nabídla pomoc (i materiální) konkrétním rodinám a podle potřeby pomohla s nákupem chybějícího spotřebiče či přispěla na nový kotel. Jen je škoda, že jí využilo pouze malé procento občanů postižených povodní. Pokud budete chtít tuto možnost ještě využít, určitě neváhejte. Hlavně mějte připravenou fotodokumentaci a pak se obraťte na **paní**

Strouhalovou z Charity Zlín na tel. čísle 739 245 973, která vám ochotně poradí a pomůže.

Doporučuji rovněž všem postiženým, kteří nevyužili **podporu z MPSV**, aby to udělali. Opravdu vyplácí částky až do výše limitu, který slibovali v médiích. Formuláře máme na obecním úřadě a rádi pomůžeme i s vyplněním či dalšími informacemi.

Také **humanitární organizace Adra** nám přislíbila finanční pomoc. Jakmile získám

konkrétní informace, budu informovat zase já vás, jak i zde dosáhnout na finanční příspěvek.

Věřím a doufám, že smůly a neštěstí máme v naší obci vybráno minimálně na 100 let dopředu, neboť řešit následky této povodně je opravdu psychicky i fyzicky náročné pro každého, kdo byl touto živelnou katastrofou postižen.

Naše obec se bude snažit řešit další protipovodňová opatření. Po schůzi se starosty

z mikroregionu Židelná nyní domlouváme na Zlínském kraji schůzku s panem hejtmánem, abychom zjistili, jaké máme možnosti nás více ochránit.

Nyní se budeme chvíli vzpamatovávat z této nenadálé události, ale věřím, že dokážeme zvednout hlavu a jít dál a těšit se na příští lepší dny.

Přeji Vám hodně sil.

Vaše starostka Michaela Vajdíková

Zkáza a zmar

Voda u hospody

Ulice u koupaliště

Sportovní areál

Tudy vedla lávka u koupaliště...

Následky

Povodně očima hasičů

První povodeň

30. června 2024 ve 20:02 nám KOPIS vyhlásil poplach. Tentokrát ale bohužel nebyl cvičný. Následkem prudké bouře se vylila voda z koryta za poldrem na Padělkách u nově postavených domů. Voda se valila směrem k hlavní cestě a brala s sebou vše. Po příjezdu jsme okamžitě pomáhali místním občanům chránit jejich majetek a též jsme začali plnit pytle s pískem. Ty se pak rozvážely na strategická místa, kde zabránily vodě napáchat ještě větší škody. Současně jsme přesunuli část jednotky do ulice u koupaliště, kde se začala vylévat voda ze Svodnice skrz kanálové vpusti. Jak na Padělkách, tak i v ulici u koupaliště jsme nasadili obě plovoucí čerpadla i PS 12 a odčerpávali jsme velkou vodu zpět do koryta. Po jedné hodině v noci se situace uklidnila, tak jsme se postupně rozešli domů, abychom se trochu prospali a na místě u koupaliště jsme ponechali 2 členy, kteří dohlíželi na nebezpečně vysokou hladinu Svodnice, která však ještě byla v korytu. Vystřídat jsme je měli v 6 hodin ráno. To jsme však netušili, co přijde za necelou hodinu. Na místě zasahovala celá JSDH Sazovice, JSDH Lhota i řadoví členové našeho sboru. 1. července 2024 ve 2:21 nám KOPIS opět vyhlásil poplach. Dva naši členové, kteří dohlíželi na vysokou hladinu Svodnice, těsně před 2. hodinou ranní obvolávali jednotku zpět do akce, protože hladina se začala neuvěřitelně rychle zvedat a okamžitě vylévat z koryta. Po příjezdu na místo velitel družstva vyhodnotil vzniklou situaci a okamžitě usoudil, že voda

je nevladatelná a nechal přes krizovou linku opět vyhlásit poplach a povolal posilové jednotky. Mezi tím jsme objížděli celou ulici se sirénou a všemožným způsobem budili spící lidi, kterým se však již valila voda do domů. Velká voda zaplavovala i přilehlý sportovní areál a koupaliště, kde během krátké chvíle splynul bazén i všechna sportoviště v jednu velkou vodní plochu. Pak již to šlo vše rychle. Zachraňoval se majetek, zvířata, zaparkovaná auta, prostě vše, co se dalo. Po příjezdu jednotky HZS Otrokovice rozhodl velitel zásahu o nutnosti evakuace lidí. Tak se tedy několik lidí evakovalo do budovy OÚ, kde byl zřízen krizový štáb. Zásah se protáhl přes celou noc až do dalšího dne, kdy se po opadnutí vody začalo čerpat, uklízet, odvážet veškerý nepořádek a zničené věci občanů. Zásah byl oficiálně ukončen ve 20:30, ale úklidové práce pokračovaly ještě několik dní. Obou těchto zásahů, které tak splynuly v jeden, se účastnila nejen naše JSDH a členové sboru, ale i spousta dobrovolníků z řad místních občanů. Operační středisko nám též v průběhu noci a celého dne, kdy bylo nejvíce práce, posílalo na naši žádost posilové jednotky hasičů. Na místě tak postupně zasahovaly: JSDH Sazovice, HZS Otrokovice, JSDH Lhota, JSDH Tečovice, JSDH Machová a JSDH Zlín-Prstné.

Povodeň 15. září 2024 – více jak stoletá voda!

15. září 2024 v 5:40 nám KOPIS znovu vyhlásil poplach. Následkem dlouhotrvajících

silných dešťů se vylil z koryta potok Racková (místní název Svodnice). Vše začalo už ve čtvrtek 12. září, kdy byla vydána výstraha pro téměř celé Česko, že nás zasáhnou silné povodně. Naše jednotka byla od té doby nonstop v pohotovosti, plnily se pytle s pískem a rozvážely se na strategická místa. Téměř bez přestávky přišlo celý pátek 13. a sobota 14. září. Voda ve Svodnici pomalu stoupala až na 3. SPA a pak v neděli nad ránem, asi ve 4 hodiny, se začala vylévat z břehů. Od té doby začala stoupat tak rychle, že během ranních a dopoledních hodin zaplavila celou polovinu obce. Voda se valila všude a brala sebou vše, co jí stálo v cestě. Pak následovalo zachraňování osob, zvířat a majetku. Postupně se k nám sjížděla spousta sborů, včetně profesionálů ze Zlína. Zachraňovalo se i na člunech. To, co tato rozbouřená voda ukázala, byla doslova apokalypsa. Pamětníci povodně z roku 1997 říkali, že tato povodeň je daleko horší a většího rozsahu. Voda zaplavila celou část obce od hlavní cesty směrem k potoku a v místní části Padělký dokonce i hlavní cestu. Vše se popsat nedá, ale po pomalém opadnutí vody v odpoledních a večerních hodinách se ukázala celá ta zkáza, která po ní zůstala. Odklízeč práce budou trvat spoustu dní, ale našťastí se k nám každý den sjíždí na pomoc dobrovolníci z širokého okolí, tak snad se vše podaří uklidit a uvést do původního stavu. Zasahovala celá JSDH Sazovice, členové SDH Sazovice, HZS Zlín, JSDH Žeranovice, JSDH Tečovice, JSDH Hostišová a JSDH Martinice.

**Za SDH Sazovice
Tomáš Omyla**

Poděkování

Občané Sazovic postižení povodněmi děkují všem složkám naší obce, které se obětavě podílely na záchranných pracích při povodni a při úklidu i odstraňování všech škod, které velká voda napáchala.

Náš dík patří celému vedení obce v čele s p. starostkou Michaelou Vajdikovou a všem členům Sboru dobrovolných hasičů Sazovice, kteří

věrni heslu „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci“ pomáhali často až do vyčerpání svých sil. Stejně patří poděkování i hasičům z okolních obcí, kteří Sazovicím přispěchali na pomoc. A nemalý dík si zaslouží také všichni obětaví občané od nás i z okolí, kteří pomáhali a stále pomáhají při odstraňování následků této katastrofy a mnozí i finančními či věcnými dary.

V těchto těžkých okamžicích si mnozí teprve uvědomujeme sílu lidské solidarity a pomoci od často i neznámých lidí.

Všem vám, přátelé, děkujeme a přejeme, aby se vám podobné katastrofy na hony vyhnuly a aby vaše i naše dny plynuly nadále v klidu a pohodě.

Občané ulice u koupaliště a celé zatopené lokality kolem Svodnice.

Podzim u hasičů

Po opravdu horkém létě je tady už podzim a s ním i chladnější počasí. My se však ohlédneme za tím horkým létem, protože se toho opravdu hodně událo, a to jak příjemného, tak bohužel i nepříjemného, čímž myslím samozřejmě hlavně povodně, které nás opakovaně zasáhly v noci ze 30. června na 1. července a znovu v noci ze 14. na 15. září.

O nich píšu v samostatném článku.

23. června 2024 proběhla na vyletišti soutěž mladých hasičů jako **3. ročník Memoriálu Josefa Brázdila**. Soutěž začala v 8 hodin a končilo se až kolem 14. hodiny. Zařazena byla do seriálu soutěží ZLMH a StMPM. Utkali se starší žáci, mladší žáci a přípravka. Celkem jsme mohli vidět 50 útoků.

25. června 2024 proběhla v dopoledních hodinách **cvičná evakuace místní školy a školky**. V ranních hodinách se konala odborná přednáška pro všechny žáky a v 10 hodin byl vyhlášen poplach. Naše výjezdová jednotka přijela za pár minut na místo a zajistila celý objekt. Jednu fiktivně zraněnou učitelku vynesli na nosítkách ven a celé cvičení se pak přesunulo na vyletiště. Zde si mohly děti prohlédnout hasičskou zbrojnicí a klubovnu. Pak následovala ukázka hašení skutečného ohně a poté si mohly děti vyzkoušet, jak se taková hasičská zásahová proudnice drží, když z ní právě stříká voda. A protože bylo opravdu horko, tak nechyběla ani pořádná sprcha pro všechny, včetně paní ředitelky. Celého hasič-

ského dopoledne se zúčastnilo i několik klientů ze zlínského stacionáře pro tělesně postižené. Vše končilo krátce po poledni.

28. června 2024 v 17:48 nám KOPIS vyhlásil poplach. Jednalo se o požár pole v obci Racková. Ve skutečnosti to bylo taktické cvičení 3. okrsku, kterého se účastnily sbory z Rackové, Mysločovic, Machové, Hostišové a Sazovic. Po příjezdu na místo jsme zaujali naše stanoviště a systémem dálkového přenosu jsme dosti náročným terénem poslali vodu na místo požáru. Tím však toto cvičení nekončilo, ale připravena byla ještě další stanoviště, kde jsme si vyzkoušeli práci s proudnicí, hašení ve výškách a základy první pomoci. Na všech stanovištích dohlíželi na průběh akce zkušení hasiči a záchranáři z pořádkového sboru, tedy z Rackové. Po splnění těchto úkolů následovalo malé pohoštění a krátce před 21. hodinou jsme se vrátili zpět na základnu.

12. srpna 2024 jsme doprovodili na poslední cestě našeho dlouholetého člena a zároveň takového mecenáše našeho sboru, **bratra Jiřího Balajku**. Zemřel po krátké nemoci 3. srpna ve věku 56 let. Rozloučení se konalo v kostele v Mysločovicích s hasičskými poctami a za účasti velkého množství lidí, kteří byli jak v kostele, tak i na prostranství před ním. Členem našeho sboru byl Jiří Balajka 39 let.

7. září 2024 proběhla na vyletišti Zahrázovo **poslední soutěž ZLPS spojená s ukonče-**

nou letošní závodní sezóny. Celý maraton začal úderem 11. hodiny a běžel se jeden útok za druhým. Postupně se tak představili muži, ženy, dorostenci, dorostenky a muži nad 35 let. A právě v té poslední zmíněné kategorii se nám velice zadařilo, protože jsme se umístili na 1. místě!! Celkově se ve zlínské lize tito naši zralí muži umístili na skvělém 3. místě. Navíc si náš sbor odnesl i ocenění od představitelů ZLPS, **cenu fair-play** za celkový přístup k soutěžím, skvělou organizaci této náročné akce a vůbec za to, jak náš sbor přistupuje ke všem úkolům zodpovědně a s maximálním nasazením. Po vyhlášení všech výsledků, a to jak naší soutěže, tak i ZLPS, následovala nekonečná párty s profi DJs a ta končila opravdu až druhý den dopoledne. Akce to byla náročná, ale skvělá a všichni si moc pochvalovali celkovou organizaci a připravenost na tak velkou masu lidí. Za celý den se totiž na vyletišti protočilo více jak 1000 lidí, viděli jsme 77 požárních útoků a večerní párty se zúčastnilo přibližně 400 hasičů i ostatních občanů Sazovic. Kdo tam nebyl, může opravdu jen litovat.

Tak to je ode mě vše a doufejme, že se nám už všechny přírodní katastrofy vyhnou obloukem a my si užijeme příjemný a klidný podzim u hasičů.

**Za SDH Sazovice
Tomáš Omyla**

Sazovický patlal je rok od roku lepší a zajímavější

Výstava Sazovický patlal má v naší obci dlouhou tradici, letos se konal už její 11. ročník. Od jejího vzniku je hlavním pořadatelem akce modelářský nadšenec pan **Petr Hlavica**. S podporou obecního úřadu dokáže každý rok vedle zavedených vystavovatelů zajistit další nové modeláře a sběratele, kteří se u nás rádi pochlubí svými výtvořmi i poklady ze svých sbírek. Za nimi pak přijíždějí návštěvníci, kteří tomuto krásnému koníčku fandí nebo se jím sami aktivně zabývají. A každý rok na ně čeká nějaké nové překvapení. Loni to byly například modely objektů z tzv. „pěnového papíru“, který svým vzhledem připomíná dřevo. Ty se letos rozrostly o nejméně desítku dalších exponátů přibližujících památky z různých zemí a měst. Vystavovatelé ke své kolekci vymysleli i zajímavý kvíz, kdy návštěvníci měli možnost k určitému modelu přiřadit místo, kde se originál nachází, a vlajku příslušné země. Např. Sagrada Familia – Barcelona, Taj Mahal – Indie nebo Neuschwanstein – Německo ad. Vedle historických budov se objevily letos ze stejného mate-

riálu vyrobené i makety zvířat a návštěvníci mohli sledovat také to, jak takový model vzniká, a dokonce si zakoupit jeho polotovár s návodem k samostatnému postavení doma.

Letos byl spolupořadatelem výstavy také modelářský kroužek při sazovické základní škole, který pan Hlavica vede, a tak bylo možné poprvé vidět i jednoduché, ale zdařilé a čistě provedené výrobky dětí z tohoto kroužku.

Další překvapení bylo hodně velké, co se týká rozměrů. Před budovou OÚ parkovalo několik historických modelů aut a také historický modrobílý autobus Škoda RTO 706, vše ve skutečné velikosti. K radosti nejen malých návštěvníků, ale i jejich doprovodu mohli zájemci do autobusu nastoupit a ten je svezl obcí až k firmě MRB a zpět k obecnímu úřadu. O toto povyražení se postaral pan Stanislav Slováček, který s p. Hlavicí při výstavě spolupracuje už třetím rokem.

Mezi modely v sále převažovaly papírové. Od automobilů menších než krabička od sirek, přes bohatou kolekci kostelů, zámků a hra-

dů, městských domů i vesnických stavení až po kaširované postavy z Hvězdných válek, fantasy seriálů či videoher, mnohé v životní velikosti a naprosto realistickém provedení do všech detailů.

Místní návštěvníky potěšil určitě i papírový model sazovické zvonice, který vznikl na popud p. Hlavici a jež bude možno v blízké době také zakoupit a sestavit doma. A na děti i letos čekal oblíbený vláček p. Fialy, který si to drandil po kolejkách od stanice ke stanici. Ti nejmenší návštěvníci si mohli za pomoci děvčat ze spolku Hašlery postavit domečky z maxilega a zabavit se, než si jejich rodiče výstavu prohlédnou.

Během první srpnové soboty a neděle navštívilo akci přes tři sta návštěvníků, kteří se seznámili s modely padesáti vystavovatelů např. z Karviné, Přerova, Olomouce, Kelče, Oder-Heřmanic, Uherského Hradiště, Zlína i Sazovic. A co je důležité – tam všude už se bude o Sazovicích a zajímavých aktivitách jejich občanů vědět.

Věra Nejezdová

P. Petr Hlavica, organizátor výstavy

Model bojovnice v životní velikosti

Sagrada Familia – pěnový papír

Historický autobus Škoda RTO 706

Papírová podoba sazovické zvonice

Práce dětí z modelářského kroužku

V sazovické škole začal nový školní rok

Milí čtenáři, rádi bychom vás pozvali k ohlédnutí za uplynulým školním rokem a k nahlédnutí do toho nového, který se momentálně rozbíhá. V minulém školním roce proběhly dvě velké a úspěšné akce:

- Školní ples, který byl nejen skvělou zábavou, ale také příležitostí k posílení školní komunity a vytváření krásných vzpomínek.
- Škola v přírodě zase poskytla dětem úžasnou možnost objevovat, učit se a růst v novém prostředí.

Ke konci minulého školního roku opustily náš učitelský sbor dlouholeté kolegyně a paní učitelky z mateřské školy. Rozhodly se načerpat novou inspiraci a vnitřně se obohatit v jiném prostředí, a pokračovat tak ve svém profesionálním a osobním růstu. Za celý kolektiv jim srdečně děkujeme za jejich dlouholetou a obětavou práci, kterou věnovaly dětem. Přejeme jim hodně štěstí, zdraví a úspěchů v jejich nových pracovních příležitostech.

Od nového školního roku posílily a určitě i obohatí náš tým nové paní učitelky. Jsme přesvědčeni, že budou významným přínosem pro naši školku. Paní učitelky mají bohaté zkušenosti v oboru předškolního vzdělávání a přinášejí s sebou nové nápady, nadšení, energii a inspiraci, které obohatí

naše vzdělávací programy. Jsou to paní učitelky, které se s láskou věnují práci s dětmi a které se těší na to, až budou moci přispět k jejich rozvoji a růstu. Věříme, že se jim v naší školce bude líbit a že si rychle získají důvěru a sympatie jak malých dětí, tak i jejich rodičů. Malá změna se týká i kolektivu ve školní jí-

Letošní úroda prvňáčků

delně. Od nového školního roku v kuchyni vidáme novou tvář na pozici pomocné kuchařky a paní uklízečky. Naše kolegyně, která zastávala tuto funkci, odchází do zasloužené penze. Touto cestou ji též přejeme jen to nejlepší. Hodně zdraví, štěstí a spoustu krásných chvil plných odpočinku, radosti a splněných snů. Ať se splní všechna přání, která byla odkládána na tento okamžik. Důchod je časem, kdy může člověk konečně zpomalit a užívat si pohody a klidu.

Mimo jiné nám bohužel na začátku tohoto nového školního roku dlouhodobě onemocněla jedna z našich kolegyně. Její nepřítomnost nás velmi mrzí, neboť byla součástí našeho týmu. Po dobu její pracovní

neschopnosti se nám naštěstí podařilo zajistit plnohodnotný zástup, který bude nadále zajišťovat stravování pro naše žáky.

Díky tomuto zástupu může naše škola pokračovat v novém školním roce s úsměvem a bez omezení a nadále budeme dbát i na to, aby stravování pro děti bylo chutné, zdravé a vyvážené.

Od 1. září, tedy od nového školního roku 2024/2025, jsme otevřeli další oddělení školní družiny, což nám umožní poskytnout lepší péči o děti i pokrýt zájem všech přihlášených. Dále rozbíháme elektronizaci stravovacího systému, což by mělo přinést větší komfort a efektivitu v organizaci stravování. V elektronizaci budeme pokračovat, a to využí-

váním portálu EduPage, který slouží nejen k digitalizaci dokumentace, ale také k informovanosti a komunikaci školy i školky a zákonných zástupců.

Děkujeme za důvěru, podporu a angažovanost všem rodičům a přátelům školy během minulého školního roku a těšíme se na další spolupráci v školním roce nyníjším. Děkujeme rovněž všem, kteří ať už materiálně či finančně podpořili naši školu a školku. Velmi si toho vážíme. Věříme, že změny, které zavádíme a připravujeme, budou pro všechny přínosné a povedou k ještě lepšímu školnímu prostředí pro sazovické děti.

**S úctou a vděčností,
Šárka Vojáčková, ředitelka školy**

U nás v mateřince

Pozdrav ze sazovické školičky posílá celkem 40 dětí a 4 paní učitelky, jež si společně užívají první týdny nového školního roku. Společně poznáváme nové kamarády, objevujeme taje svých tříd a prozkoumáváme všechna zákoutí školních prostor. Užíváme si příjemné chvíle na školní zahradě a na vycházkách objevujeme také krásy naší vesnice.

Naši mladší kamarádi ze třídy Sluníček prožívají své úplně první dny v novém prostředí, bez rodičů, a to se ve většině případů neobejde bez slzičky. Musíme je ale velmi pochválit, protože si vedou báječně. Nejvíce se naše sluníčka i paní učitelky baví při jídle. Když honíme těstoviny po celém talíři, pak po stole a pak kdo ví kde... věřte nám, (za)baví se celá třída. Anebo si najít a obléci své tepláčky, to je panečku dobrodružství! Ale vždy to nějakým způsobem zvládneme a to je to nejdůležitější.

Děti ze třídy Hvězdiček se zase nejvíce baví společným stavěním nejrůznějších domečků a deskovými hrami. Herní prvek na školní zahradě se téměř každý den proměňuje v obrovskou pirátskou loď, která se vydává s početnou posádkou na nejrůznější dobrodružné plavby. Tímto se omlouváme obyvatelům z okolních domů za to, že naše pirátské výpravy jsou mnohdy slyšet až k vám. Na tom pomalu, ale jistě pracujeme, ale uznejte sami, že když pod vámi plave několik žraloků, tak posádka lodi zkrátka a dobře **nemůže být v klidu!** :-)

Nastaly nám ale také situace, kdy jsme se naopak zachovali velmi klidně a vzorově. A to bylo během opakovaných **cvičných evakuací**, kdy jsme naprosto ukázkově opustili prostory svých tříd. Také jsme si užili i první kulturní představení ve školce. O to se nám

postaralo loutkové divadlo z Opavy se svou poučnou pohádkou **O princezně a Kašpárkovi**. Také za námi přijeli **fotbalisté z Tečovic**, se kterými jsme si užili sportovní dopoledne na fotbalovém hřišti. V rámci tématu **Hody v obci** jsme navštívili místní kostel sv. Václava, kde nás čekala nejen jeho prohlídka, ale také aktivity k tomuto tématu (ukázky kroje, zvonkohra, varhany, ochutnávka koláčků).

A co nás v nejbližší době čeká? Nejen naše děti ze ZŠ a MŠ se mohou těšit na **pohádkovou stezku** napříč naší obcí, která se pro ně chystá na neděli 6. 10. 2024. Nesmíme zapomenout ani na **tvůřivé podzimní odpoledne**, které proběhne na školní zahradě. O tom, jak se nám vše vydařilo, vám napíšeme zase příště. Čeká nás toho spousta a my se těšíme, jak si to vše společně užijeme.

Lucie Ondíková

A to ještě nejsme všichni!

Zacvičme si

Kapitáne, kam s tou lodí?

Zvířátka z naší školky

„Září, září, na léto jde stáří...“

zní pravidelně z reproduktorů v 8:00 v ten slavnostní den, kdy malí prvňáčci poprvé kráčí s velkou aktovkou na zádech za svými novými povinnostmi. Usedají do školních lavic, obhlížejí nástěnky, učebnice a pomůcky srovnané před sebou. Na výrazu jejich tváří vidím vždy velký otazník nad tím, co je v nové životní etapě čeká. Tento rok je prvňáčků ve třídě opravdu požehnané – **krásných 14**. Spolu s nimi se bude za novým učivem vydávat **7 čtvrtáků**. Ve II. třídě, také do posledního místečka zaplněné, se spolu bude učit **10 druháků a 9 třetáků**.

Rok, který nás čeká, bude naplněný nejen do počtu žáků, ale věříme, že také spoustou tradičních i netradičních aktivit. Mezi ně budou například patřit:

- pravidelné dílničky na podzim a před Velikonocemi
- návštěva knihoven – obecní sazovské i KKFB Zlín

- návštěva koncertu FBM Zlín
- návštěva místního muzea
- plavecký výcvik žáků 3. a 4. ročníku
- školní ples
- vystoupení ke Dni matek
- přírodovědná olympiáda
- účast v soutěžích výtvarných, recitační, matematické
- školní výlet
- čtení v rámci projektu Celé Česko čte dětem
- preventivní aktivity – návštěva dopravního hřiště, divadelní představení o hygieně, pravidelná cvičná evakuace a přednáška ve spolupráci s SDH Sazovice
- daltonské učení na různá aktuální témata
- netradiční dny : ponožkový, naruby, barevný (před Velikonocemi)

Ve škole bude i v tomto školním roce pestrá nabídka kroužků – jak školních, tak i ve spolupráci s TYMY Holešov nebo www.krouzky.cz.

Mezi novinky v tomto školním roce patří **elektronický stravovací systém v ZŠ**.

Doufáme, že celý rok pobeží plynule a ke spokojenosti a prospěchu dětí, které se snažíme do života vybavit nejen přiměřenými očekávanými znalostmi, ale také vytvořením prostředí k navázání tolik potřebných kvalitních přátelských vztahů. K tomu dostali velkou lekci o záříjovém povodňovém víkendů, kdy sledovali mohutnou vlnu vaší vzájemné pomoci směrem k těm, kdo ji potřebovali. Věřím, že to bylo víc, než tisíc slov, když děti mohly okolo sebe tuto soudržnost sledovat, a že to bude obrovsky cennou zkušeností do jejich budoucího života. Za celou školu vám přeji mnoho sil k odstranění a nesení všech následků velké vody a pokud možno další dny již pozitivnější a naplněné hezkými aktivitami.

Za kolektiv ZŠ Erika Nováková

Činnost klubu PATRIOTI Sazovice 60+

V červnu náš klub realizoval několik akcí. 13. 6. 2024 jsme měli na programu **vycházku do přírody spojenou s chytáním ryb** na rybníku v Machově. Někteří členové přišli pěšky, někteří přijeli na kole a někteří autem. U rybníku jsme měli zajištěno posezení a občerstvení a zájemci si dokonce mohli vyzkoušet chytání ryb. Dlouho se zdálo, že nic neulovíme, bylo jen pár malých záběrů, ale potom přišel okamžik, kdy se na nás usmálo štěstí a chytili jsme většího kapra. Po vyfotografování se šupináč vrátil zpět do rybníka. Za příjemného počasí jsme poseděli až do večerních hodin.

19. 6. 2024 jsme uskutečnili **cyklovýlet po okolí**. Start byl u obecního úřadu ve 14 hodin. Přes Lázy jsme dojeli do Lhotky, odtud k suchému poldru do Tečovic a pokračovali jsme přes Chlum na Hostišov, kde nás čekalo malé občerstvení. Dále jsme pokračovali do Rackové a přes poldr v Lehoticích zpět do Sazovic. Celkem jsme ujeli 28 km a za pěkného počasí jsme si cyklovýlet náležitě užili.

23. 6. 2024 pořádala obec Sazovice **sportovní odpoledne**. Náš klub se společně se ZŠ a MŠ Sazovice a klubem Gučabab aktivně zapojil do organizace i realizace celé akce. Obsazena

byla všechna sportoviště. Do soutěžení se zapojili jednotlivci, celé rodiny a také kolektivy občanů Sazovic. Vrcholem akce byl fotbalový zápas Padělky proti Dědině. Kdo vyhrál, není důležité. Hlavní bylo zúčastnit se.

V červenci a srpnu následovaly v klubu prázdniny. V tomto období se vedení klubu intenzivně připravovalo na akci Gulášfest Sazovice 2024, která se měla uskutečnit 21. 9. 2024. Bohužel týden předtím, 15. 9. 2024, se obcí prohnala ničivá povodeň. Zasaženo bylo mnoho rodin a občanů. Klub, jako organizátor, společně s obcí Sazovice, stál před rozhodnutím, jestli akci uskutečnit. Nakonec jsme se vzhledem k povodňové situaci v obci, stavu místa konání a také na základě vyjádření vedoucích jednotlivých týmů, které měly guláš vařit, rozhodli, že 1. ročník Gulášfestu Sazovice 2024 zrušíme. Povodněmi byli zasaženi také někteří členové klubu. Těmto jsme nabídli pomoc. Naši fyzicky zdatnější členové se aktivně zapojili při odstraňování následků ničivé povodně. Pro další období máme připravený následující program: V říjnu navštívíme **pivovar Malenovice** a seznámíme se s výrobou piva. V listopadu uskutečníme košť piva a 30. 11. 2024

bude následovat poslední letošní akce, kdy v obecním sále čeká všechny členy i s jejich manželkami anebo partnerkami **společné posezení s hudbou**.

K 22. 9. 2024 máme 23 členů. Chtěl bych využít této příležitosti k oslovení občanů, kteří splňují dané podmínky člena klubu, aby neváhali a rozšířili naše řady.

Za Klub PATRIOTI SAZOVICE 60+ zdraví Jaroslav Mrázek

Rybolov se dařil

Cyklovýlet Tečovice

Posezení po rybolovu

Poslední pozdrav letošního léta

Podzim se pomalu blíží, a protože jsme si chtěly léto ještě zachovat, sešlo se nemálo sazovických žen na „Zahrázovém“ k tvoření letní podzimní kytice. Jako obvykle jsme se snažily používat výhradně přírodniny z okolí naší krásné vesnice, které jsme s předstihem nasbíraly. Počasí na výletišti nám přálo a práce nám šla skutečně od ruky. Vznikaly krásné výtvořky, které vyzdobí nejednu sazovickou domácnost.

Dovolte, abychom vás také informovali o dalších našich plánech pro zbytek tohoto roku. V listopadu se opět zapojíme do charitativní akce **Vánoční hvězda**, o termínu objednávky a prodeji květin vás budeme s předstihem informovat.

V neděli 1. 12. 2024 jsou plánované **adventní dílny**, kde si budete moci vlastnoručně vyrobit adventní věnec na stůl nebo dveře. Touto cestou chceme na tuto akci všechny srdečně pozvat.

Krásný podzimní a blížící se zimní čas přeje

Gučabab

Práce nám šla od ruky

A to je výsledek

S prací jsme byly spokojené

Výsledky krajských voleb v naší obci

Ve volbách do jednotlivých krajů konaných 20. a 21. září 2024 volili občané Sazovic následovně:

K 21	88 hlasů
ANO	49 hlasů
STAN + TOP 09	40 hlasů
ODS	17 hlasů
SPD (Svoboda a přímá demokracie)	8 hlasů
Piráti (Čes. Pirátská strana)	8 hlasů
Stačilo	5 hlasů
Nezávislý hlas pro Zlínský kraj	5 hlasů
DSZ – Za práva zvířat	5 hlasů
Moravané – Koalice MZH	3 hlasy
SOCDEM – Sociální demokracie	3 hlasy
Právo, Respekt, Odbornost...	2 hlasy
Monarchisté.cz – Koruna česká	1 hlas
Trikolóra	1 hlas

Zapsaných voličů - 666, volilo - 235, odevzdaných hlasů - 235, volební účast - 39,29 %

Volební komise

Svatováclavské oslavy

Letos se oslavy svátku patrona naší obce uskutečnily ve skromnějším měřítku. Nekonal se zábavní odpoledne pro děti ani posezení při hudbě Zdounečanky pro dospělé. Řada našich občanů, které zasáhla povodeň, neměla na povyražení čas ani náladu. Po ranním budičku a gratulaci Václavům (v dědině je jich stále míň), prošel obcí průvod od firmy MRB Sazovice ke kostelu sv. Václava. Jeho složení bylo stejné jako v předešlých letech: V čele obecní prapor, krojované děti z Konopky a také dospělí v krojích, Mužský pěvecký sbor Hlahol Mysločovice, hasiči ze Sazovic a jejich hosté ve slavnostních uniformách a na konci občané z Padělků, kteří se cestou k průvodu připojili. Příchozí zaplnili kostel i prostranství před ním a v 10 hodin začala slavnostní mše ke cti svatého Václava,

kteřá byla sloužena za živé i zemřelé občany Sazovic. Nový pan farář Obšivan dodržel zavedenou tradici a také pozval jako hosta dalšího kněze, otce Pavola Nogu, misionáře z řádu sv. Vincenta, který působil ve Španělsku a v Hondurasu. Urostlý muž se zvucným hlasem a temperamentním projevem nenechal nikoho z přítomných věřících v klidu bloudit myslí bůhví kde. Dovedl je do svého kázání vtáhnout nejen obsahem slov – zaměřil se na osobnost sv. Václava- ale také jeho podáním. Zaujal i pobavil, a dokonce rozesmál svou bezprostředností. Při modlitbě Otčenáše vyzval otec Pavol všechny přítomné, aby se uchopili za ruce a prožili tak sílu společné modlitby. Pro zdejší věřící to bylo nové a nečekané, ale potěšilo je to. Liturgický zpěv obohatil vedle Scholy také MPS Hlahol nádherně znějícími

vícehlasy, kytarový doprovod doplnily i housle. A závěrečný svatováclavský chorál zpívaný všemi věřícími zněl opravdu slavnostně, velebně a starobyle, vždyť byl po dlouhá staletí hymnou našeho národa. Po skončení bohoslužby následoval malý koncert Zdounečanky před kostelem, kde děvčata jako každý rok nabízela vynikající vlčnovské koláče. Průvod pak pokračoval směrem k obecnímu úřadu se zastavením u sošky sv. Václava ve zvonici. Zde znovu zazněla melodie svatováclavského chorálu a k soklu zvonice byla pro světky umístěna červenobílá kytice. V sále obecního úřadu pak následoval slavnostní oběd pro pozvané hosty. Ostatní občané se rozešli do svých domovů a několik jich nahlédlo také do místního muzea, aby si připomněli časy dávno minulé.

Průvod – krojovaní

Sazovičtí hasiči

Příchod na mši svatou

Příchod kněží

V kostele v Sazovicích je stále živo – nenudíme se

V červenci letošního roku proběhla v Olooucké arcidiecézi velká výměna kněží. Z farnosti Mysločovice byl otec **Michal Šálek** povolán sloužit do farnosti Uherský Ostroh a Moravský Písek a k nám přišel otec **Miroslav Obšivan** ze Zlína, z farnosti svatého Filipa a Jakuba. Přestože pochází ze Slovenska, všichni mu rozumíme.

26. června oslavil ještě v našem kostele o. Michal 20 let kněžství a v neděli 30. června odpoledne s ním proběhlo na farském dvoře v Mysločovicích oficiální rozloučení.

V pátek 12. července byl o. Miroslav uveden do funkce faráře mysločovické farnosti zlínským děkanem o. Kamilem Obrem a také přivítán našimi farníky. **První mši svatou v našem kostele slavil 17. července 2024.**

Koncem července navštívil naši obec kameraman a režisér v jedné osobě, pan **Allan Šubert**. Tři dny zde fotil a natáčel videa pro miniporad České televize 2. Jde o dokumentární cyklus s názvem **Příběhy staveb**. Díl o našem kostele se jmenuje **Novodobá rotunda v Sazovicích** a bude vysílán **26. 10. 2024 na ČT 2** (je to osmiminutový pořad a bude mít několik repríz v hlavním vysílacím čase).

Pár dnů nato se z Velehradu vraceli do Prahy pomocní pražští biskupové **P. Václav Malý** a **P. Zdeněk Wasserbauer** se šesti bohoslovci pražského semináře. Při této zpáteční cestě se jmenovaná skupinka zastavila na prohlídku našeho kostela. Po jejím skončení a večerních modlitbách jsme přítomné hosty pozvali do kulturního zázemí kostela na večeri a další pohoštění. Přítom proběhla velice vstřícná a přátelská beseda. Zvláště biskup Malý se o náš kostel hodně zajímal. A to během roku byl u nás už podruhé (první návštěva proběhla 6. 7. 2023 při pontifikální mši v Sazovicích).

V sobotu 28. září 2024 se konala v našem kostele největší slavnost – hodová mše svatá ke cti svatého Václava, patrona kostela, obce a celého českého národa. Hlavním celebrantem a kazatelem byl o. **Pavol Noga**, CM misionář sv. Vincenta ze Slovenska. Myslím, že při jeho temperamentu a nadšení, s nímž mluvil o životě svatého Václava a obracel se i na každého z nás, rozuměli jeho slovenštině malí i velcí. Byla to opravdu krásná oslava našeho patrona a hluboký duchovní zážitek.

V neděli 13. října t.r. budeme prožívat další slavnost, i když menší, ale o to důležitější pro naše nejmenší. Bude sloužena **mše svatá ke cti sv. Františka a sv. Hyacinty** právě za naše děti a dospívající mládež. Proto si všichni přijďte pro požehnání těchto malých fatimských dětí. Po mši je pro děti připraveno malé překvapení a také pohoštění. Pamlsek ke kávě bude připraven i pro všechny přítomné. Věřím, že i tato akce bude příjemná a prospěšná. Všichni jste srdečně zváni.

V závěru tohoto článku chci poděkovat všem, kteří jste byli ochotní a vstřícní pomoci při všech výše uvedených akcích.

Pán Bůh vám odplať.

Marie Rapantová

Poslední bohoslužba o. Šálka v Sazovicích

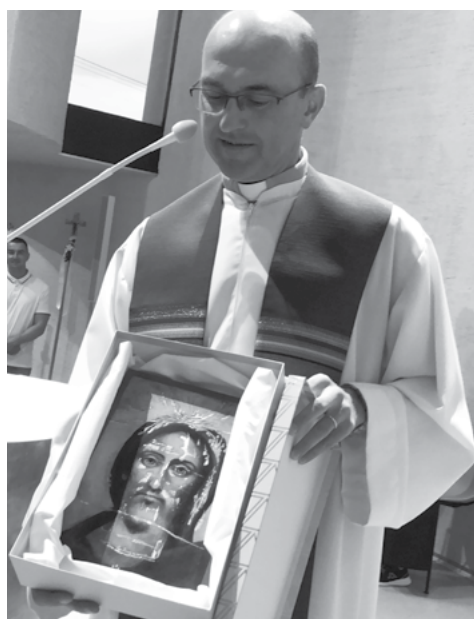
Nechyběl ani dort

Plno v kostele i před ním

Návštěva z Prahy

Dárek na rozloučenou

První bohoslužba o. Miroslava Obšivana

Promlouvá o. Pavol Noga

Knihovnice roku

V letošním roce jsem přihlásila naši paní knihovnici Marii Ordáňovou do soutěže o knihovnu a knihovníka roku 2024. V návrhovém formuláři jsem kromě jiného uvedla: Paní Ordáňová je velmi pozitivní a usměvavá dáma s velkým smyslem pro humor. S dětmi to skvěle umí, v knihovně se jim ráda věnuje a připravuje pro ně různá setkání, mnohdy i překvapení. Vždy k určitému tématu knihovnu hezky vyzdobí, takže se v ní můžete setkat s vodníkem nebo čarodějnici a taky s pokladem. Pokladnice bývá plná dobrot a děti do ní velmi rády nakukují. Pořádaných akcí je během roku opravdu hodně. Paní Marie je ženou na svém místě a je vidět, že tuto práci, které se věnuje téměř 50 let, má velmi ráda.

Vyhlášení výsledků této soutěže proběhlo 2.10.2024 v sídle Zlínského kraje. Ze čtyř okresů našeho kraje byla vybrána vždy jedna knihovna a jeden knihovník. Naše paní

knihovnice tuto soutěž v okrese Zlín letos vyhrála a pyšní se titulem **KNIHOVNÍK Zlínského kraje 2024**. Srdečně GRATULUJI a věřím a hlavně doufám, že ocenění paní Ordáňové udělalo radost a že s tímto hrdým titulem bude naši knihovnu dále s láskou vést a opečovávat.

Michaela Vajdíková, starostka

Knihovnik roku

Obecní knihovna Sazovice je tu pro vás

Milí čtenáři, čas prázdnin a letních dovolených je v ne-návratnu a začíná se hlásit podzimní čas. Je třeba zazimovat zahrádky, připravit se na nezadržitelně blížící se zimu a dlouhé zimní večery. Většina z vás ví, že zimní čas a dobrá kniha patří k sobě. V měsíci září proběhla výměna knih VS z Knihovny Františka Bartoše ve Zlíně a v naší knihovně na vás čeká 150 nových knih různého žánru.

O prázdninách knihovnu navštívily maminky s těmi nejmenšími v rámci projektu S knížkou do života (Bookstart). V měsíci srpnu se knihy nepůjčovaly. V září Vám byla knihovna opět plně k dispozici a je doposud.

2. října 2024 v prostorách sídla Zlínského kraje byla oceněna práce veřejných knihoven a ocenění práce knihovníků.

Za práci v Obecní knihovně Sazovice mi bylo Radou Zlínského kraje uděleno ocenění

ni „Knihovnik Zlínského kraje“ roku 2024. Děkuji Radě Zlínského kraje a Krajské knihovně Františka Bartoše ve Zlíně za udělení tohoto ocenění – vážím si toho.

Chtěla bych tímto také moc poděkovat **všem čtenářům a rodičům těch nejmenších**, že rádi knihovnu navštěvují a zúčastňují se akcí zde pořádaných.

Hlavní poděkování patří **vedení obce**, které vždy knihovnu podporovalo a nadále podporuje, přispělo k vylepšení prostor a vybavení knihovny a také každoročně přispívá na nákup nových knih.

Také chci poděkovat **zaměstnancům Městské knihovny v Otrokovicích**, kteří po celou dobu mého působení v knihovně zajišťují metodickou pomoc v rámci regionálních funkcí a starají se o zatřídění a zpracování nových knih, včetně jejich obalování a vedení webových stránek.

Moc děkuji **všem učitelům naší Základní a Mateřské školy v Sazovicích** za spolupráci a vedení dětí k pravidelným návštěvám knihovny.

Děkuji také **Klubu seniorek**, které si několikrát za rok přicházejí do knihovny pobesedovat.

Poděkování si zaslouží i **členky spolku Gučabab** za pořádání ručních prací, které se dají uskutečňovat v knihovně, a také za výzdobu knihovny při příležitosti velikonočních či vánočních svátků.

Bez vás a vaší přízně by pro mě práce knihovníka ztrácela smysl, proto vám moc děkuji, získané ocenění je hlavně zásluhou vás všech.

Věřím, že naše knihovna nebude mít o čtenáře nikdy nouzi...

*Těším se na Vás
Marie Ordáňová*

Výprava do Záhlinic

Jednoho dne mně zavolala paní Nejezová z našeho Klubu seniorek, že ví o krásné výstavě v blízkém okolí a jestli bychom na ni nejdely. Já jako zvědavce jsem se šla zeptat sousedky a shodly jsme se, že pojedeme. Pak jsem celý týden nebyla doma, tak jsem neměla žádné informace, co a jak. Přiblížil se den výletu, tak jsem se ptala, jestli výlet platí. „Běž se obléct a v 15.30 u hospody“, zněla odpověď. Sešlo se nás celkem 7 důchodkyň a jeden

hasič, Martin, který prohlásil, že teď „už jsme lidé“, a taky, že jde pro auto. Jaké bylo překvapení, že bylo hasičské a že s ním máme opravdu jet. Ale jak my, staré osoby, vylezeme na sedadlo? Martin, pevný chlap, nás každou potlačil za zadek, nasedly jsme a jedeme! Na kraji Záhlinic jsme zahrnuli doleva kolem hasičské zbrojnice a kostela a zaparkovali u muzea. Čekala tam na nás paní průvodkyně s uvítáním. Provedla nás po muzeu

s krásným výkladem a ještě krásnější výstavou starých ručních prací. Ty nás vrátily do starých časů, kdy naše maminky a babičky chodily do rodinných škol. Také se vzpomnělo jméno Františka Skopalíka, starosty Záhlinic a poslance říšského sněmu ještě za císaře pána v 2. polovině 19. století. To on se zasloužil o vznik hospodářských škol pro chlapce i o první rodinnou školu pro dívky, která byla v Kroměříži. Z krásy jejich výrobků, které děv-

čata dokázala ušít, vyšít, uplést, uháčkovat nebo usíťovat, nám až oči přecházely.

Po prohlídce nás Martin zase vysadil do auta a jely jsme domů, spokojené s krásně prožitým odpolednem. Patří se Martinovi poděkovat, že pro seniorky obětoval jedno odpoledne ze svého volného času. Dovezl nás bez nehody až k hasičárně, pomohl nám „seskočit“ a my jsme se spokojeně odebraly k domovu. Ale abych nezapomněla, ještě byla zastávka U Vítka na malé pivo.

Tak to je vše o našem výletě. To jsme ještě nevěděli, co nás čeká za týden ...

Z celého srdce děkujeme všem, co pomáhali při té hrůze.

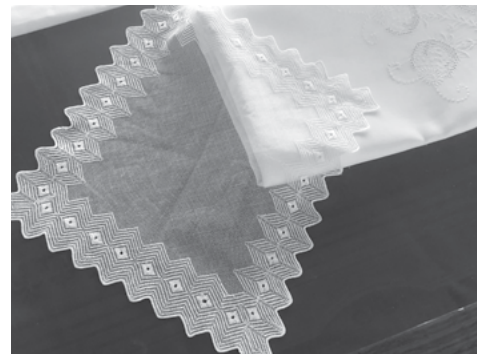
členka Klubu seniorek

K článku ještě doplňujeme, že výstava v Záhlinicích se jmenovala **Šiju, šiju, mám to ráda**, že nás jí provázela pracovnice infocentra a autorka výstavy paní **Václava Navrátilo-**

Čepce pro kuchařinky

vá a že zde byla vystavena také celá baterie historických šicích strojů, nad nimiž by oko sběratele určitě zaplesalo. A záhlinické muzeum nese jméno **Františka Skopalíka**.

Ruční výšivka na tylu

Na výstavě v Záhlinicích

S jehlou to naše babičky uměly

Kouzlo svérázu

BIKE TEAM SAZOVICE, z.s. – BIKE TRANS ALP 2024

Milé čtenářky a čtenáři, v době, kdy držíte v rukou toto vydání Sazovických novin, je už cyklistická sezóna 2024 minulostí. Při přípravě tohoto článku však do konce sezóny ještě zbývaly poslední závody, a proto její celkové zhodnocení, včetně vyhodnocení interního „Týmového poháru“, bych si nechal do příštího vydání Sazovických novin.

V tomto vydání bych vám rád představil jeden zajímavý závod, kterého se naši členové letos zúčastnili a který mají zdárně za sebou. Dvojice našich závodníků, **Jaroslav Doležel** a **Pavel Miklík**, se v průběhu července 2024 zúčastnili etapového závodu dvojic na horských kolech s názvem **Maxxis Bike TRANSALP**. Jak už název závodu napovídá, jedná se o cyklistický závod, během kterého závodníci přejedou Alpy. Letos se startovalo z rakouského **Ehrwaldu**, který leží na rakousko-německých hranicích, pod nejvyšší horou

Německa Zugspitze, a cíl byl nedaleko italského jezera Lago di Garda v městečku **Arco**. Celkem se závodě účastnilo 450 startujících ze 35 zemí. Naši členové nastoupili v závodech dvojic, kterých se na startu sešlo 114 v různých kategoriích. Závodníci absolvovali 7 etap, tedy 7 závodních dnů, během kterých na ně čekalo celkem 520 km, a nastoupali cca 17 000 výškových metrů. Členové našeho týmu závodili mezi dvojicemi v kategorii **MASTERS (40-49 let)**. O zařazení do kategorie rozhoduje věk mladšího z dvojice závodníků a v **MASTERS** startovalo celkem 33 dvojic.

Zvláštností tohoto etapového závodu je skutečnost, že ani jedna ze sedmi etap nemá stejné startovní a cílové město, závodníci se každý den přesouvají do jiného regionu, respektive města, ze kterého další den zase odstartují. Postupně se tak přes celý alpský masiv posouvají k cílovému místu. Letos se

startovalo z Ehrwaldu a pokračovalo se přes Imst – Nauders – Reschensee – Bormio – Malé - Valle del Chiese až do cílového města Arco.

Závodní tratě jsou pro nás, kteří jsme zvyklí na Hostýnské vrchy, hodně specifické, pro Alpy však velmi typické. Jedná se o opravdu dlouhá šotolinová stoupání v délce klidně až 20 km, místy velmi prudká, po kterých následují přejezdy hřebenů s fantastickými výhledy na Alpy. Ty byly letos umocněny nádherným počasím, panujícím po celou dobu závodu. Po přejezdu hřebenů následují sjezdy do údolí přírodními trailly plnými kořenů a kamenů nebo opět šotolinovými cestami, které v údolí navazují na asfaltové komunikace přivádějící závodníky před další stoupání, další hřeben. Pro představu: královská, dle hodnocení pořadatelů nejtěžší etapa letošního ročníku byla na pořadu 5. den. Starto-

valo se z italského Bormia a cíl byl v italském městečku Malé. Tato etapa měřila 96,2 km, závodníci nastoupali celkem 3 254 výškových metrů. Naši členové při ní na trati strávili celkem 6 hodin a 31 minut, kdy jenom sjezd z nejvyššího bodu trati sjížděli, respektive pro jeho vysokou obtížnost částečně i scházeli, trval celkem asi 40 minut. Dokážete si asi

představit, jak dlouho to muselo trvat nahoru, do nejvyššího bodu, když dolů to zabralo 40 minut?

V mezinárodním startovním poli se však naši závodníci neztratili. Závod dokončili na **celkovém 9. místě** v kategorii MASTERS, kdy do cíle dorazilo celkem 26 dvojic z původních 33 dvojic na startu. Během 7 etap strávili na tra-

ti celkem **31 hodin, 3 minuty a 20 sekund**. Alespoň trochu lze k fantastické atmosféře závodu přičichnout na fotografiích, které k článku připojuji. Krásné podzimní dny přeji všem.

Pavel Miklík,
BIKE TEAM SAZOVICE, z.s.

Řemesla a živnosti v naší obci

holič, řezník, prodej a rozvoz uhlí, autobusová doprava, vaření povidel, lékař, porodní babičky aj.

V našem seriálu pokračujeme představením dalších zajímavých a důležitých živností, které tentokrát zastupují:

HOLIČI

Alois Kovář, č. 58

(pronajaté prostory v č. 46, později v č. 34),

Josef Gajdůšek, č. 47,

Josef Velísek, č. 79 – pánský holič, jeho manželka byla malířkou pokojů.

Každý dlhý fósy, kštica, zastříhly se u holiča.

Ofína, na hlavě hrnec, ostříhané jsi jak srnec.

ŘEZNÍK A UZENÁŘ

Josef Vlček, č. p. 104

Bývalé holičství Aloise Kováře z č. 58 v pronajatých prostorách v č. 46

V dědině bylo též potřeba řezníka, dyť každé druhé měl v svém chlívkú čuníka.

U Vlčků stálá nabídka:

Maso, jitrnice, jelítka.

PRODEJ A ROZVOZ UHLÍ

Méně známou živností byl prodej a rozvoz uhlí. V naší obci se jí zabývali:

Stanislav Vlček, č. 39 – prodával i hnojiva, osivo a zemědělské potřeby,

František Němec, č. 114 – uhlář, uhlí i rozvážel, bydlel v č. 142, ale auto, které vlastnil, parkoval v č. 114,

p. Vybíralík, č. 129 – uhlář, rovněž vlastnil auto.

SOUKROMÁ AUTOBUSOVÁ DOPRAVA

Oldřich Vlček, bratr Stanislava Vlčka, **č. 39**, provozoval v období 1. republiky a za Proktorátu soukromou autobusovou dopravu mezi obcemi Sazovice – Lhotka – Tečovice – Malenovice – Zlín.

*Na dědině hejno hus
projel kolem autobus.
V předzahrádce kytky, smrček,
v autobuse Oldřich Vlček.
Doleva, pak zas doprava
- soukromá autodoprava.*

*Na zastávce u chodníka
nabral stréca Skopalíka.
Nenasedá jediný,
só tu taky tetiny.
Stréci faju zahasili,
radši honem nastópili.*

*Jak vyjeli ze zastávky,
čísí slípky ze zahrádky
vykračujó, kvokajó,
na autobus nedbajó.
Nevadí jim silnice,
idó směr Tečovice...*

*Oldo, brzdi, naša kvočna!
Volá tetina Potočná.
Brzdy enom zakvičí,
bude vývar slepičí...?
Slípka jízdu přežila,
kvokla a hned ožila.*

Další zajímavou osobností byl pan **Jaroslav Kulenda**, kterému se říkalo „Marmeláda“,

protože v domku na kraji dědiny od Tečovic vařival švestková povidla. Vedle jeho pozemku zůstávala velká hromada pecek, kterými p. Kulenda v zimě topil. Byl známý i tím, že uměl všechno opravit (za jeho domem bývalo smetiště-skládka odpadu, kde si p. Kulenda uměl vždy najít materiál či součástky potřebné k aktuální opravě). Dalším všeučlem byl **p. Šimčík**, který se nejvíce zabýval opravami jízdních kol, šicích strojů a rádií.

LÉKAŘ, PORODNÍ BABIČKY MUDr. Antonín Slováček, č. 31

„V lékařské pomoci byly Sazovice dlouho samy na sebe odkázány. Do roku 1890 nebylo v celém dalekém okolí lékaře – „dočtora“. Samozřejmě že místo lékaře zastupovala baba kořenářka, která mnohdy víc pokazila, než prospěla. Poslední takovou bábou u nás byla Františka Kohoutová, porodní babička. Zemřela r. 1906. Takové neodborné léčení mělo za následek velkou úmrtnost. Také ze Sazovic vyšel lékař. Byl to Dr. Slováček Antonín z č. 31. (otec hudebníka Felixe Slováčka).“

Citace z osobních zápisků R. Mahouška (1906–1974)
Porodní babičky – p. Františka Kohoutová a p. Palková, která v Sazovicích působila někdy ve 20. letech 20. století.

Mgr. Věra Velísková, Mgr. Věra Nejezová

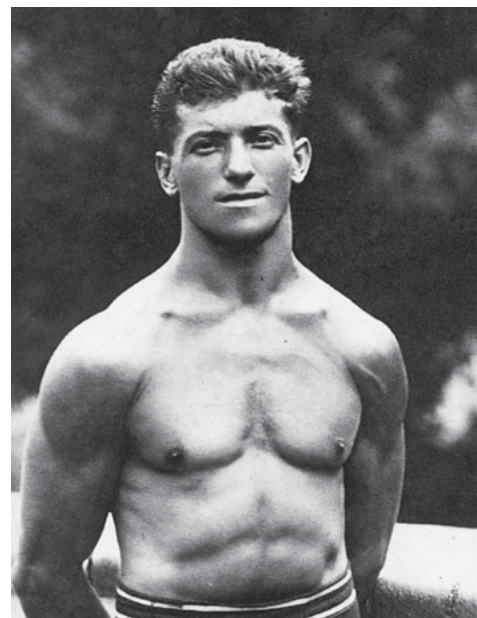
Zapomenutá medaile Bedřicha Šupčíka

Dnes už si na jméno prvního sportovce, který pro nově vzniklou Československou republiku získal na olympiádě v Paříži **první zlatou medaili**, vzpomene málokdo. Možná občané Kvasic, kde mladý gymnasta **Bedřich Šupčík** (1898–1957) vyrůstal a které jsou spojeny s jeho prvními sportovními úspěchy. Ten **největší** přišel právě **před sto lety**. Psal se rok 1924 a v Paříži se konaly VIII. olympijské hry, kterých se poprvé účastnili také členové Sokola. Šestadvacetiletý Šupčík byl do jejich skupiny nominován na poslední chvíli a jako gymnasta soutěžil ve cvičení na hrazdě, kruzích, bradlech, na koni a tenkrát i ve šplhu. A právě v této poslední disciplíně získal **zlato**. Osmimetrové lano zvládl za 7,2 sekundy, dobový tisk psal, že Šupčík „spolykal lano a vzlétl vzhůru jako pták“. Československo mělo prvního olympijského vítěze v historii.

Bedřich Šupčík se narodil v Rakousku, v Trumau nedaleko Vídně, do početné rodiny kočího a služebné. Brzy si jej ale vzala k sobě otcova sestra Eva Skaličková z Kvasic a v tetině péči už chlapec zůstal. Ve čtrnácti letech se stal členem čerstvě založeného kvasického Sokola a brzy začal udivovat svým sportovním nadáním. Mladík nebyl příliš vysoký, ale statný, svalnatý a dřič, dařilo se mu ve všech disciplínách. Byl kamarádský, skromný, upřímný, vtipný, rád pomá-

hal ostatním. Celý život jej ale trápila těžká oční vada, kvůli níž téměř neviděl do dálky. Po skončení první světové války, kterou strávil na rumunské frontě, a po návratu do Kvasic bylo zřejmé, že mu zdejší Sokol nebude stačit. A tak ho místní sokolové doporučili k dalšímu sportovnímu rozvoji do Brna. Pomohli mu zde sehnat byt a práci domovníka v sídle Báňské a hutní společnosti. V brněnské špičkové jednotě se Šupčík s dalšími závodníky připravovali na pařížskou olympiádu. Pěkně po česku – po náročném a tvrdém tréninku dostávali na posilňovanou konvici kafe a kus bůčku. Po vítězství na olympiádě se Šupčík věnoval vrcholovému sportu ještě několik let. Dvakrát byl členem vítězného družstva na světových šampionátech a na olympiádě v r. 1928 získal tým gymnastů stříbrnou medaili. On sám uzavřel svou kariéru v r. 1931, kdy na mistrovství světa získal bronz ve cvičení na kruzích. V těchto letech se také oženil a založil rodinu, s níž se později přestěhoval do Prahy, ale na Kvasice a svou tetu nezapomněl, jezdil sem až do roku 1940, kdy teta zemřela. I když vystřídal řadu zaměstnání (prodejce požárního vybavení, agent pojišťovny), sport byl u něj na předním místě. Trénoval mladé sokoly, z nichž mnozí ani nevěděli, že jim při sportování radí bývalý olympijský vítěz...

V dnešní době provází olympioniky většinou celoživotní úcta a uznání, jehož se Bedřich Šupčík dočkal jen krátce. Téměř celý život prožil skromně a nenápadně, na veřejnosti téměř neznámý, až se člověku nutně nabízí srovnání s dnešními „celebritami“. Až budete někdy v Kvasicích, pamětní desku tohoto úctyhodného sportovce i člověka najdete na zdejší sokolovně.

Vzpomínky italského legionáře B. Tetoura

Pokračování zápisků ze zajetí v Itálii

Lokálně patriotické debaty

A jak jsme trávili v zajetí na Asinaře večery? Buď v důstojnické jídelně, nebo doma na pokoji při černé hodině. Vzpomínali jsme na domov. Bylo nás na prvním pokoji šest: tři Češi z Plzně - poručík Diviš a poručík Růžek, dva veselí studenti s válečnou maturitou jako já, a praporčík Dolejš, vysoký a vážný, trochu moralista, absolvent učitelského ústavu, který však dosud nenastoupil místo. Z Moravanů jsem já byl nejmladší, pak můj soused, pan učitel Hadámek, poručík, Hanák z kterési vesnice u Olomouce, klidný pán, už „starší“, bylo mu již více než 25 let. Nenosil nikdy omotky, ale pletené kamaše, vlastně takové jakési punčochy sepnuté pod kolenem podvazky, které mu stále klouzaly dolů. Nerad se holil, býval často neholený, což jsme mu vytykali. Třetí Moravan, Valach, také učitel z jakési dědiny za Zlínem, poručík Trojka, to už byl ubručený „starý pán“, vždyť měl už neméně než 30 let. A tak mezi námi vznikaly rozhovory a debaty česko – moravské a moravsko – české, někdy dokonce prudké a vášnivé. Já jsem býval obvykle v defenzivě (jen někdy mi přispěl ku pomoci praporčík Tonek z vedlejší světnice, Slovák, učitel z Hluku na Moravě), poněvadž mým postarším krajanům se do regionálně patriotických rozhovorů už nechtělo. Ale když už se dali někdy ze svého klidu vyrušit, potom obvykle ty Plzeňáky pořádně usadili, přece nás jen všechny převyšovali životními zkušenostmi, vážností a klidem.

Nu, bylo možno se s těmi Čechy domluvit? Když my jsme doma na šporheltě vařili zemákovou nebo lukšovou polévku v hrnci přikrytém skřídélkou, nabírali jsme ji šufánkem a jedli užíčkami, oni přikrývali hrnce na sporáku pokličkami, bramborovou nebo nudlovou polívku nalévali sběračkou a jedli lžící. Oni říkali trnkové máčce povidlová omáčka a ani ji celkem neznali, kačeně říkali kachna, slípce slepice, morákoví krocan a šiškární knedlíky. Zde je dobře usadil přítel Trojka, který citoval Mistra Jana Husa, jak velmi zle vyčítal svým milým Čechům, že stále častěji užívají toho

z němčiny odvozeného slova knedlík, když mají tak krásné české slovo šiška. A což ty debaty o vaření, pečení a smažení! Když jsme začali vzpomínat, na jakých dobrotách bychom si pochutnali, kdybychom se znenadání ocitli doma u svých maminek, tu oni mluvili o švestkových knedlicích a my o trnkových šišechkách, oni je sypali tvarohem a my makem. Když my jsme mluvili o vdolcích, o těch dobrých makových, hruškových, trnkových (oni říkali povidlových), syrových (oni říkali tvarohových), v chlebové peci o hodech (oni říkali o posvícení), svatbách, křtinách a jiných slavnostních příležitostech pečených vdolců nebo vdolečkách, tož oni si představovali jakési dolky či co, snad lívance či báleše. My jsme zadělávali těsto kvasnicemi, oni droždím, my jsme kávu míšali, aby se rozpustil cukr, oni jí míchali. Oni měli na vesnicích sedláky a selky, domkáře, podruhy a deputátníky, čeledíny a děvečky, my pantáty a panimámy, chalupníky, strýčky a tetičky, hoféry, pacholky a dívky. Oni se ráno oblékli, než šli poklidit dobytek, my jsme se spravili a pak teprve poklúzali. A oni se večer, než si šli lehnout, vysvlekli, my jsme se odpravili. Je včela píchla, nás džigla. Oni bydlili ve městech, městysech a vesnicích, my jsme bývali také ve městech, ale pak v městečkách a na dědinách, kde byly domy či chalupy stavěné z tihel a byly v nich mimo jiné světnice, oni stavěli z cihel a bydlili v pokojích. My jsme kuchyně líčili, oni je bílili. Oni říkali našemu žitu pšenice a pili žitnou kořalku, my jsme z téže láhve pili režnou a jejich žitu jsme říkali réž. My jsme doma u stolu seděli na seslích nebo dokonce na legátkách, oni na židlich. My jsme náprsence říkali šmizla, kravatě mašla nebo šlajfka, šlím nebo kšandám šráky, bota byla u nich rodu ženského a hadr mužského, u nás byl ten bot a ta hadra. My jsme z knihy říkali, oni v ní četli, my jsme skovávali křivák do kapsy u gati, které jsme žehlili tihličkou, oni schovávali nůž v kapse u kalhot vyžehlených žehličkou. My jsme neříkali teď ale včil a místo také bylo u nás aji. Ještě rušněji bývalo, když jsme se dali do

debat o historii našich národů a národních kmenů. My jsme se chlubil Svatoplukem, který přidružil k Moravě jak Čechy, tak západní Slovensko a spojil tak všechny v těchto zemích bydlící i další Slovany severní, východní a jižní v jednu mocnou Velkomoravskou, na Němcích nezávislou říši, říši skutečně slovanskou. Zato oni nám vyčítali, proč prý ji tedy Svatoplukovi synové, ta moravská a slovenská knížata nechali svojí nesvorností rozpadnout, rozdělit hranici mezi dnešní Moravou a Slovenskem na část západní a východní, a tak nás Čechy a Moravany uvrhli na dlouhá staletí do područí Němců a Slováky do područí Maďarů. Oni stavěli jako protějšek k Velkomoravské říši mocnou říši posledních Přemyslovců, Přemysla Otakara II. a Václava II. Na tu jsme byli hrdí i my, vždyť Morava byla její nedílnou součástí a Moravané velmi přispěli k její slávě a bezpečnosti chráníce ji před nájezdy Mongolů a jiných pronárodů od východu. Vyčítali jsme ovšem Přemyslovcům, že včlenili země české do Svaté říše římské národa německého, že měli, zejména ti poslední, v sobě již málo slovanské krve, protože se jejich předkové, česká knížata a později králové, kterýžto titul dostali jako odměnu za dobré chování a vojenskou pomoc od císaře té „Svaté říše římské“, ženili z největší části s německými princeznami. Cítili se tak málo Čechy, pokud se týče národnosti a ne státní příslušnosti, že jim nevadilo, že do Čech zvali německé obchodníky a řemeslníky, kteří sice země české pozvedli v mnohém na úroveň zemí západních, kteří však poněmčili nejen Čechy, Moravu a Slezsko v pohraničí, ale i velká města – Olomouc, Brno i Prahu tak dokonale, že se v nich Češi přestávali cítit jako doma. Následky toho všeho pocítujeme i my až do dnešních dob. A je zvlášť zajímavé, že museli přijít čeští panovníci nečeského původu, Lucemburkové, za jejichž panování byla Čechům vrácena jejich práva, zejména v Praze. V jiných městech se tak stalo teprve působením Mistra Jana Husa, Jana Žižky a jeho husitů aspoň částečně. Na ty jsme už byli hrdí všichni, Moravané jako Čechové.

Akce připravované ke konci roku

Lampiónový průvod	25.10.2024
Podzimní vycházka do přírody	26.10.2024
Vernisáž výstavy Od adventu do Tří králů (kostel)	24.11.2024
Rozsvícení vánočního stromu	29.11.2024
Adventní dílny v sále OÚ	01.12.2024
Prodej vánočních hvězd pro Šanci Olomouc	01.12.2024
Vánoční jarmark	14.12.2024
Silvestrovské zvonkohraní	31.12.2024
Silvestr v sále OÚ	31.12.2024
Novoroční přípitek	01.01.2025

Od adventu po Tři krále

Vážení spoluobčané,
pro letošní předvánoční čas připravuje sa-
zovické muzeum kulturní akci s názvem **Od
adventu po Tři krále**. Její součástí bude
**prezentace adventního a vánočního
zvykosloví a výstava betlémů** z domá-
cností sazovických občanů.

Proto se na vás obracíme již v předstihu
s prosbou o spolupráci na realizaci této
akce a **dočasné zapůjčení vašich betlémů
s tím, že vám budou vráceny ještě
před vánočními svátky**. Betlémy mohou
být staré i novodobé, různých velikostí
i z rozličných materiálů (papír, dřevo, slá-

ma, kukuřičné šustí, textil, keramika apod.).
Betlémy k zapůjčení můžete přinést do
suterénu kostela sv. Václava ve dnech
18.–20. listopadu v době **od 17.00 do
18.00 hodin**. Vrácení betlémů proběhne
ve středu **18. prosince** v době **od 17.00 do
19.00 hodin**.

**Výstava bude zahájena vernisáží v nedě-
li 24. listopadu v 16.00 hodin**. Následně
můžete výstavu navštívit **vždy ve středu
v době od 16.00 do 17.30 a v neděli od
16.00 do 18.00 hodin**.

V době Vánoc bude výstava otevřena **ve
čtvrtek 26. prosince (2. svátek vánoční)**

**po skončení ranní mše svaté a v úte-
rý 31. prosince v době silvestrovského
zvonkohraní.**

Děkujeme vám předem za vaši ochotu
a spolupráci a těšíme se na společné setkání.

V. Nejezová, V. Velísková

Informace pro občany

OBECNÍ ÚŘAD – ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ 7.30–11.00, 14.00–17.30
STŘEDA 7.30–11.00, 14.00–17.30

Tel.: 577 121 500, 725 121 141

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ 7.00–16.00
ÚTERÝ 7.00–16.00
STŘEDA 7.00–16.00
ČTVRTEK 7.00–16.00
PÁTEK 7.00–16.00
SOBOTA 7.00–10.00

Tel.: 739 341 167

KADEŘNICTVÍ JANA MORAVCOVÁ

STŘEDA 8.30–12.00
ČTVRTEK 8.30–12.00
PÁTEK 8.30–12.00

(podle objednávek 16.00–19.00 hodin)

**Objednávat se můžete na tel. čísle
605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.**

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno **KAŽDÝ ČTVRTEK**
odpoledne od 14.00 do 19.30 hod.

E-mail: knihovna.sazovice@email.cz

Tel.: 732 531 400

PEDIKÚRA

Tel.: 605 261 375

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ–ČTVRTEK 16.00–22.00
PÁTEK 16.00–23.00
SOBOTA 14.00–23.00
NEDELE 10.00–22.00

PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORA

V letním období (1. 3.–30. 11.)

ÚTERÝ 16:00–19:00
ČTVRTEK 10:00–12:00 16:00–19:00
SOBOTA 09:00–15:00
polední přestávka 12:00–12:30

V zimním období (1. 12.–28. 2.)

ÚTERÝ 16:00–18:00
ČTVRTEK 10:00–12:00 16:00–18:00
SOBOTA 09:00–15:00
polední přestávka 12:00–12:30

Pohyb obyvatelstva za období červen–září 2024 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 6. 6. 2024: 841
Stav obyvatel k 30. 9. 2024: 848

Narození: 1
Přihlášeno k trvalému pobytu: 9

Úmrtí: 2
Odhlášeno z trvalého pobytu: 1

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází čtvrtletně v nákladu **340 ks**. Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné. Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Ing. Michaela Vajdíková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordánová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.